

این کنفرانس جهانی کار چند ماه پس از بزرگترین کشتاری برگزار می‌شود که جمهوری اسلامی ایران مرتکب شده است. این کنفرانس در شرایطی برگزار می‌شود که جنگی امپریالیستی از سوی ترامپ و نتانیاهو به راه افتاده و نخستین قربانیان آن، کارگران و زحمتکشان ایران و منطقه هستند. این کنفرانس در حالی برگزار می‌شود که جمهوری اسلامی در ایران فضای رعب و وحشت را بر جامعه حاکم کرده و هر روزه مردم و همه کسانی را که در برابر آن مقاومت می‌کنند، مورد سرکوب و تعرض قرار می‌دهد. این کنفرانس همچنین در شرایطی برگزار می‌شود که ایران با فروپاشی اقتصادی و سقوط سطح زندگی اکثریت عظیم مردم و زحمتکشان کشور روبه‌رو است.

کارنامه جمهوری اسلامی ایران برای کارگران و زحمتکشان این کشور چیزی جز یک فاجعه تمام‌عیار نبوده است. در واقع، سیاست‌های اعمال‌شده از سوی این دیکتاتوری، برای مزدبگیران، کارگران غیررسمی، بازنشستگان و توده‌های زحمتکش ایران، جز گسترش فقر و فلاکت، بی‌عدالتی، محرومیت و سرکوب، هیچ دستاوردی به همراه نداشته است.

در کشوری که هم‌اکنون عضو هیئت‌مدیره دفتر جهانی کار است، شکاف میان طبقات اجتماعی هر روز عمیق‌تر و گسترده‌تر می‌شود. ثروتمندان و باند حاکم، با بهره‌برداری از تحریم‌های بین‌المللی و تسلط کامل خود بر منابع کشور، به ثروت‌های کلان دست می‌یابند؛ در حالی که ابرتورمی که طی سال‌های اخیر ایران را فراگرفته، اکثریت مهمی از جمعیت کشور را به زیر خط فقر رانده و آنان را ناگزیر به مبارزه‌ای روزمره برای بقا کرده است.

اعتصاب‌ها، اعتراضات اجتماعی و سیاسی و شورش‌های ناشی از گرسنگی و فقر به‌طور منظم در این کشور رخ می‌دهند و هر بار به‌شدت و به‌طور خشنونت‌آمیز سرکوب می‌شوند. آخرین خیزش در دی ماه سال گذشته با خونریزی سرکوب شد و ده‌ها هزار کشته، مفقود و بازداشتی بر جای گذاشت. اینترنت قطع شد و سرکوب در فضایی بسته و دور از دید عمومی ادامه یافت.

ترامپ و نتانیاهو جنگی امپریالیستی جدید و ویرانگر را به راه انداخته‌اند که برای مردم عادی و زیرساخت‌های کشور فاجعه‌بار است. این جنگ جنایتکارانه، برای مردم ایران و برای همه مردم منطقه یک فاجعه محسوب می‌شود. با این جنگ، وضعیت اجتماعی با سرعت بیشتری رو به وخامت گذاشته، خسارات زیست‌محیطی بسیار گسترده بوده و مردم میان چکش امپریالیسم و سندان دیکتاتوری گرفتار شده‌اند.

جمهوری اسلامی ایران از این جنگ برای افزایش کنترل بر جامعه، تشدید سرکوب و تسریع بازداشت‌ها و اعدام‌ها بهره‌برداری می‌کند. جنگ بهانه‌ای برای جلوگیری از هرگونه ابراز مخالفت، تهدیدی برای کل جامعه مدنی و همه بخش‌های مبارز جامعه شده است. طبقه حاکم نیز از این شرایط برای اخراج گسترده کارگران، محدود کردن حقوق اجتماعی و دموکراتیک همه مردم ایران و افزایش خشنونت علیه اقلیت‌های ملی استفاده می‌کند.

زندان‌های ایران از جوانان معترض، فعالان حقوق بشر و حقوق اقلیت‌ها، و همچنین فعالان کارگری و معلمان پر شده است؛ کسانی که با صدای بلند مطالبات ابتدایی آزادی‌های دموکراتیک، عدالت اجتماعی و برابری را مطرح می‌کنند. آنان با تمام وجود در مسیر ایجاد سازمان‌های مستقل گام برداشته‌اند، همان سازمان‌هایی که در کنوانسیون ۸۷ سازمان جهانی کار بر آن تأکید شده است، اما این عضو هیئت‌مدیره دفتر جهانی کار از اجرای آن سر باز می‌زند.

این کارگران به‌طور منظم در سراسر ایران به خیابان‌ها آمده‌اند تا خواستار آن شوند که مفاد پیش‌بینی‌شده در کنوانسیون‌های ۸۷ و ۹۸ سازمان جهانی کار در این کشور به عنوان یک استاندارد پذیرفته و اجرا شود.

این زنان و مردان در حال حاضر صرفاً به این دلیل در زندان‌های جمهوری اسلامی ایران محبوسند که در مبارزات خود خواستار آن بوده‌اند که حقوق مدنی و سیاسی مندرج در معاهدات بین‌المللی (میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی و میثاق بین‌المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی) که این کشور آن‌ها را امضا کرده است، به اجرا درآید؛ معاهداتی که با مصونیت کامل و در برابر دیدگان همکارانشان در دفتر سازمان جهانی کار، به‌طور مستمر پایمال می‌شود.

جای این کارگران در زندان‌ها نیست، بلکه در کنفرانس جهانی کار است، به‌عنوان نمایندگان واقعی کارگران و زحمتکشان ایران. تحت لوای ادعاهای دروغین، برخی از این زنان و مردان حتی به «اقدام علیه امنیت ملی» متهم شده‌اند. نمایندگان جمهوری اسلامی ایران که در حال حاضر در سازمان جهانی کار حضور دارند، هم‌دست عاملان سرکوب و شکنجه کارگران و زحمتکشان ایران هستند.

همبستگی سوسیالیستی با کارگران در ایران از مبارزات و مطالبات کارگران ایران حمایت می‌کند

همبستگی سوسیالیستی با کارگران در ایران خواستار اتخاذ اقدامات لازم برای موارد زیر است:

□ وادار کردن دولت ایران به آزادی فوری و بدون قید و شرط فعالان کارگری و معلمان بازداشت‌شده، هم‌چنین مدافعان حقوق بشر از جمله حقوق زنان؛

□ پایان دادن به سیاست‌های سرکوبگرانه علیه فعالان و واداشتن حکومت به رعایت اصول بنیادین سازمان جهانی کار در زمینه حقوق کارگران.

ما خواهان آن هستیم که:

- فعالان زندانی بدون هیچ تأخیر و بدون هیچ قید و شرطی آزاد شوند؛
- سرکوبی که بر جهان کار و مردم ایران تحمیل شده است پایان یابد؛
- مجازات اعدام لغو شود؛
- حقوق بنیادین کارگران به‌طور کامل تضمین و رعایت شود؛
- ثروت‌های کشور در خدمت توسعه اجتماعی قرار گیرد، نه در خدمت جنگ و ثروت‌اندوزی یک اقلیت بسیار کوچک.

ما از مطالبات مطرح شده در سازمان جهانی کار کنفرانس جهانی کار برای برابری، عدالت اجتماعی و آزادی از سوی شبکه‌های سندیکایی و فعالان مبارز در ایران، حمایت می‌کنیم.

ما از سازمان جهانی کار می‌خواهیم اقدامات لازم را برای پاسخ مثبت به این مطالبات انجام دهد و از پذیرش اعتبارنامه نمایندگان قلابی کارگران از سوی ایران در کنفرانس جهانی کار خودداری کند.

۱ ژوئن ۲۰۲۶

همبستگی سوسیالیستی با کارگران در ایران